

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobce: **R. Ch.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným
sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 31. 10. 2025, čj. MD-62749/2025-160/5

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Magistrát hl. m. Prahy žalobce vyrozuměl, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a současně jej vyzval, aby odevzdal řidičský průkaz v důsledku pozbytí řidičského oprávnění (oznámení z 27. 6. 2024, čj. MHMP 1167091/2024). Žalobce s tím nesouhlasí, a proto se poté, co neuspěl s námitkami a odvoláním, obrátil na soud.

2. Pro věc je podstatné, zda *příkazový blok* a *oznámení o uložení pokuty příkazem na místě* za přestupek, kterého se žalobce dopustil dne 6. 10. 2023 tím, že nerespektoval dopravní značení a „ohrozil účastníka při přejíždění z pruhu do pruhu“, jsou způsobilé být podkladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů podle § 123b zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění do 31. 12. 2023 (zákon o silničním provozu).

Argumentace účastníků

Obsah žaloby

3. Žalobce má za to, že napadené i prvostupňové rozhodnutí o námitkách (rozhodnutí z 3. 12. 2024, čj. MHMP 2011131/2024/Dit), jsou nezákonná. Navrhuje proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
4. Popis skutku v *oznámení* o uložení pokuty příkazem na místě z 9. 10. 2023 (čj. KRPA-333769-5/PŘ-2023-000006-319) podle něj neodpovídá jednání, za které podle přílohy k zákonu o silničním provozu dojde k záznamu bodů. Z popisu skutku není patrné, že by žalobce ohrozil jiného řidiče „*při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého*“. Podle *oznámení* totiž žalobce nejprve přejel do druhého jízdního pruhu a následně ohrozil jiného řidiče. K ohrožení tedy nedošlo při přejíždění, nýbrž až po přejetí. V popisu skutku navíc není uvedeno, že došlo k ohrožení řidiče, neboť je v něm zmíněno ohrožení účastníka. Dále není jasné, jak měl žalobce dosáhnout porušení dopravních značek č. V9a a V13a, a zda vůbec mohlo dojít k ohrožení při jízdě z jednoho pruhu do druhého, nebo při vyjíždění z místa, kam je vjíždění zakázáno, do přilehlého jízdního pruhu.
5. Žalobce nesouhlasí ani s právní kvalifikací přestupku z 6. 10. 2023, za který mu bylo zaznamenáno 5 bodů. Tohoto přestupku se měl dopustit tím, že podle § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu ohrozil „*jiného řidiče při přejíždění s vozidlem z jednoho jízdního pruhu do druhého*“. Žalobce ale rozhodně nepřejížděl z jednoho jízdního pruhu do druhého. Ve skutečnosti vjel ze svého jízdního pruhu do prostoru vymezeného vodorovnou dopravní značkou č. V 13 „Šikmé rovnoběžné čáry“ (plocha, kam je vjezd zakázán). Poté z tohoto prostoru vyjel a pokračoval do jízdního pruhu pro přímý směr, kde došlo ke střetu. Toto jednání však není přejížděním z pruhu do pruhu podle § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, ale jiným přestupkem (porušením dopravní značky č. V 13), který není v příloze zákona o silničním provozu spojen s bodovým záznamem. Je to obdobné, jak kdyby vjel na jakékoli místo mimo pozemní komunikaci či na chodník a následně znovu vjel na pozemní komunikaci. Žalovaný se s touto námitkou vypořádal nepřezkoumatelným způsobem, neboť nezkoumal, zda skutek popsáný v podkladech odpovídá jednání uvedenému v příloze zákona o silničním provozu. Pokud skutek neodpovídá právní kvalifikaci podle § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, nemůže se jednat o podklad způsobilý pro záznam bodů.
6. Rovněž namítá, že podklady pro záznam bodů jsou vnitřně rozporné, neurčité a jsou zatíženy vadami. *Příkazový blok* z 6. 10. 2023 (č. R 2536764) i *oznámení* o uložení pokuty příkazem na místě nesprávně odkazují na neexistující značku č. V 13a, popis skutku je neurčitý a v místě, kde k přestupku došlo, se vůbec nenachází dopravní značka č. V 9a.
7. Žalovaný byl konfrontován s řadou pochybností o spolehlivosti podkladů pro záznam bodů. Není jasné, zda došlo k ohrožení řidiče či nějakého účastníka, zda došlo k ohrožení při přejíždění, či k ohrožení po přejetí, zda se jednalo o jízdu z jednoho jízdního pruhu do druhého, či jízdu do přilehlého jízdního pruhu z místa, kam je zakázáno vjíždět. Místo, aby

žalovaný tyto pochybnosti vyložil ve prospěch žalobce v souladu se zásadou *in dubio pro reo*, účelově je bagatelizoval, čímž zároveň porušil zásady materiální pravdy a legitimního očekávání.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Žalobní námitky korespondují s odvolacími námitkami, které vypořádal v napadeném rozhodnutí, a proto na něj odkazuje. Žalovaný na svém postupu trvá.

Posouzení věci soudem

Ústní jednání

9. Ve věci se konalo ústní jednání, k němuž soud předvolal účastníky v souladu s § 49 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.).
10. Zástupce žalobce u jednání soudu v plném rozsahu odkázal na podanou žalobu a zopakoval žalobní body, zejména zdůraznil, že správní orgán nevyhodnotil ve prospěch žalobce názory, které zaujal Nejvyšší správní soud v judikatuře zmíněné žalobcem v námitkách a v podané žalobě. Podle názoru žalobce příkazový blok nesplňuje náležitosti srozumitelnosti a jednoznačnosti a je z důvodů podrobně popsanych v žalobě vnitřně rozporný. Jeho nejednoznačnost a zaměnitelnost jsou důvody pro pochybnosti o správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí. Navrhl proto soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému.
11. Zástupce žalovaného se u jednání soudu plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na písemné vyjádření k žalobě s tím, že argumentace žalobce se opakuje a žalovaný se s ní již náležitě vypořádal. Navrhl zamítnutí žaloby.

K důvodnosti žaloby

12. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, jenž tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
14. Žaloba není důvodná.

Ke způsobilosti podkladů pro záznam bodů

15. Spor se mezi účastníky vede především o to, zda *příkazový blok* z 6. 10. 2023, č. R 2536764, série AR/2019, a na něj navazující *oznámení* o uložení pokuty příkazem na místě z 9. 10. 2023, čj. KRPA-333769-5/PŘ-2023-000006-319, byly způsobilými podklady pro provedení zápisu bodů do bodového hodnocení žalobce, a to s ohledem na jejich tvrzené nedostatky. Pokud by způsobilým podkladem nebyly, žalobce by nedosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů, a nebyl by mu tudíž odebrán řidičský průkaz.

16. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu*. Podle odst. 3 pak platí, že *shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí*.
17. Podle ustálené judikatury je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu [rozsudky Nejvyššího správního soudu (NSS) z 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, z 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-47, z 28. 7. 2016, čj. 2 As 109/2016-32, nebo z 28. 3. 2025, čj. 6 As 205/2024-28]. Správní orgán tak v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je případně příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem zruší (zásada presumpce správnosti správních aktů).
18. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů tak nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku. Řízení o námitkách proti záznamům bodů v registru řidičů tak nepředstavuje další opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku a takový prostředek nenahrazuje. Je tedy nutné důsledně rozlišovat mezi námitkami, které může řidič vznést během řízení o přestupku, a námitkami týkajícími se pouze provedení bodového záznamu (rozsudek čj. 9 As 96/2008-44, nebo rozsudky NSS z 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013-16, a z 30. 5. 2018, čj. 6 As 377/2017-57).
19. V projednávané věci žalobce namítá, že v *příkazovém bloku* a na něj navazujícím *oznámení* je skutek, kterého se měl dopustit, vymezen neurčitě.
20. Soud předně uvádí, že na příkazové bloky nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. To vychází ze samotné povahy příkazu na místě, který je zjednodušeným typem správního řízení zaměřeným na rychlé a neformální projednání a vyřízení přestupku přímo na místě (rozsudek NSS z 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014-39). Z judikatury NSS dále vyplývá, že správní orgány mohou formální nedostatky příkazových bloků posuzovat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit jejich způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda je vůbec lze použít jako podklad, např. z důvodu jejich nesrozumitelnosti (rozsudek NSS z 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87, nebo čj. 7 As 63/2016-47). Není tedy pravidlem, že by jakékoli nedostatky příkazového bloku, spočívající v ne zcela úplných či přesných záznamech a údajích o přestupku, zakládaly nezpůsobilost příkazového bloku být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.
21. Soud vyšel z kopie *příkazového bloku*, která je součástí správního spisu. V jeho části 5 je uvedeno „6. 10. 2023 14.55 hod. v Praze 6, ul. Patočkova, poblíž SVO č. 619160 § 12/5 z. č. 361/2000 ohrozil účastníka při přejíždění z pruhu do pruhu § 4/c z. č. 361/2000 porušil DZ V9a, V13a“, a v části 6 je uvedeno „Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“.
22. *Příkazový blok* tedy obsahuje nejen údaje o místu a času spáchání přestupku, ale i údaj o tom, že žalobce „ohrozil účastníka při přejíždění z pruhu do pruhu“, a označení dopravních značek, které porušil. V příkazovém bloku jsou rovněž vymezena ustanovení, která žalobce porušil [§ 12 odst. 5 a § 4 písm. c) zákona o silničním provozu], a právní kvalifikace podle § 125c

odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Z těchto údajů podle soudu vyplývá, že žalobce svým jednáním porušil dvě povinnosti stanovené zákonem o silničním provozu. Jednak nerespektoval vodorovné dopravní značky č. V 9a a V 13 [§ 4 písm. c)], jednak ohrozil jiného řidiče při přejíždění s vozidlem z jednoho jízdního pruhu do druhého (§ 12 odst. 5). Dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že *jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j)*, porušil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu.

23. Údajům uvedeným v *příkazovém bloku* odpovídá i popis skutku v *oznámení* o uložení pokuty příkazem na místě. I z *oznámení* vyplývá, že žalobce při přejíždění z pravého jízdního pruhu určeného pro jízdu rovně nerespektoval vodorovné dopravní značky č. V 9a a V 13 a přešel do levého jízdního pruhu určeném pro jízdu vlevo, „*ve kterém v ten okamžik řídil ZDENĚK TOMAN osobní automobil (...), jehož následně ohrozil a do jehož automobilu narazil*“.
24. Z *příkazového bloku* i *oznámení* je podle soudu bez jakýchkoli pochybností zřejmé, jakým jednáním se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobce nerespektoval vodorovné dopravní značky č. V 9a a V 13 a zároveň ohrozil jiného řidiče při přejíždění s vozidlem z jednoho jízdního pruhu do druhého. Žalobcovo jednání není zaměnitelné s jiným a je vzhledem k nižším nárokům kladeným na příkazové bloky srozumitelně popsáno. Požadavky judikatury NSS, o kterou se žalobce opírá, na jednoznačný a nezaměnitelný popis skutku byly dodrženy.
25. Žalobce namítá, že magistrát si měl nejasností v *oznámení* všimnout již při zaznamenávání bodů a vyžádat si jako prvotní podklad *příkazový blok*. Žalobce má pravdu v tom, že pokud se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zaznamenaných v *oznámení* o uložení pokuty příkazem na místě, je nutné vycházet i z dalších důkazů. *Oznámení* o přestupku je totiž pouze úředním záznamem a samo o sobě nemůže být důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se žalobce přestupku dopustil, že s ním věc byla projednána v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS z 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
26. V projednávané věci je však nepochybné, že správní orgány v řízení vycházely nejen z *oznámení*, ale také z kopie *příkazového bloku*, kterou žalobce zaslal magistrátu v návaznosti na podané námítky. Soud navíc neshledal, že by popis skutku v *oznámení* vyvolával pochybnosti, které by bylo třeba rozptýlit dalšími podklady. Žalobce nemá pravdu v tom, že by popis skutku neodpovídal jednání vymezenému v příloze k zákonu o silničním provozu, proto, že z *oznámení* podle něj vyplývá, že k ohrožení jiného řidiče došlo až „*po přejetí*“ z pruhu do pruhu, nikoli „*při přejíždění*“ z pruhu do pruhu. Z popisu skutku podle soudu jasně vyplývá, že žalobce narazil do vozidla pana Z. Tomana právě v důsledku přejetí z jednoho pruhu do druhého, a nikoli proto, že by porušil jinou povinnost stanovenou zákonem (např. pokud by nedodržel dostatečnou bezpečnou vzdálenost mezi vozidly). Navíc i pokud by soud této žalobcově argumentaci přisvědčil, jakékoli pochybnosti byly rozptýleny příkazovým blokem, jehož věcnou správnost žalobce stvrdil svým podpisem, a v němž je jednoznačně uvedeno, že k ohrožení došlo „*při přejíždění z pruhu do pruhu*“.
27. Soud neshledal důvodnou ani žalobcovu námitku, že popis skutku v *příkazovém bloku* trpí vadou, protože je v něm uvedeno, že žalobce ohrozil *účastníka* nikoli *řidiče*. Jde o pouhou drobnou formulační nepřesnost, která podle výše citované judikatury nezpůsobílost příkazového bloku nezakládá. Navíc platí, že řidič je účastníkem provozu na pozemních

komunikacích, který řídí motorové vozidlo [§ 2 písm. d) zákona o silničním provozu]. Též z odkazu na § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu je zřejmé, že žalobce při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého ohrozil řidiče jedoucího v pruhu, do kterého přejížděl, nikoli jiného účastníka provozu.

28. Ve shodě s žalovaným soud neshledal, že by zaměnění vodorovné dopravní značky č. V 13 za neexistující značku č. V 13a činilo *příkazový blok* a *oznámení* nezpůsobilými podklady pro záznam do bodového hodnocení. Žalobci nebyly připsány body za porušení dopravního značení, ale za ohrožení řidiče při přejíždění z pruhu do pruhu. Ani nesprávné označení dopravní značky proto nemělo vliv na zápis bodů do jeho bodového hodnocení.
29. Soud uzavírá, že *příkazový blok* i *oznámení* byly způsobilými podklady pro provedení zápisu bodů do žalobcova bodového hodnocení. Ze slovního vymezení skutku a z odkazu na povinnosti podle § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu jednoznačně vyplývá, že žalobce svým jednáním *ohrozil jiného řidiče při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého*. V souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu mu proto za toto jednání bylo zaznamenáno 5 bodů do bodového hodnocení řidiče.
30. Žalobcova námitka, že podklady pro záznam bodů jsou neurčité a vnitřně rozporné, není důvodná.

K nesprávné právní kvalifikaci skutku a zjištění skutkového stavu

31. K námitkám žalobce, v nichž brojí proti právní kvalifikaci skutku a namítá, že skutkový děj přestupku z 6. 10. 2023 byl jiný, soud opakuje, že správní orgány nebyly v řízení o námitkách proti bodovému hodnocení oprávněny přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku (rozsudek NSS z 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013-16). Pokutové bloky je nutné považovat za správné a zákonné, dokud nejsou příslušným orgánem zrušeny (rozsudek čj. 9 As 96/2008-44).
32. Příkazový blok je navíc specifickým rozhodnutím o přestupku, jehož vydání je podmíněno souhlasem přestupce stvrzeným podpisem. Svým podpisem žalobce přebral odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příkazovém bloku souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které mu byla uložena pokuta v blokovém řízení a uvedena na příkazovém bloku (rozsudky NSS ze 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013-16, ze 4. 10. 2018, čj. 9 As 149/2018-44, z 21. 2. 2019, čj. 1 As 467/2018-37, a z 27. 8. 2024, čj. 2 As 338/2023-40, bod 14).
33. Pokud měl žalobce za to, že jeho jednání bylo nesprávně kvalifikováno či mu byla uložena pokuta v rozporu se skutkovým stavem (např. protože vůbec nepřejížděl z pruhu do pruhu, nebo protože se v místě nenachází dopravní značka č. V 9a), měl se bránit již v přestupkovém řízení. Správní orgány ani soud ale nemohou žalobcovo zaváhání při jeho prvotní obraně proti rozhodnutí o přestupku napravovat v řízení o námitkách proti provedení bodového hodnocení. Námitky proti záznamu bodů v registru řidičů totiž nejsou dalším oprávněným prostředkem proti rozhodnutí o přestupku (rozsudek čj. 6 As 205/2024-28, bod 15). Správní orgány mohly toliko posuzovat, zda podklady pro záznam bodů obsahují dostatečné údaje pro identifikaci skutku, který je bodově hodnocen.
34. Soud proto uzavírá, že magistrát postupoval v souladu se zákonem, když nepřezkoumával zákonnost příkazového bloku, ale pouze ověřil jeho způsobilost pro záznam bodů. Žalobcova námitka, že správní orgány tuto povinnost nesplnily, není důvodná.

K porušení zásady in dubio pro reo

35. Na posouzení předchozí námitky logicky navazuje posouzení tvrzení žalobce o porušení zásady *in dubio pro reo*. Tato zásada, která vyplývá z čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, se uplatní i v přestupkovém právu (rozsudek NSS z 8. 11. 2018, čj. 5 As 344/2017-35, bod 13) tehdy, pokud nelze skutkový stav zjistit bez důvodných pochybností. V takovém případě je správní orgán povinen vykládat nejasnosti ve skutkovém stavu ve prospěch účastníka řízení (rozsudek NSS z 15. 7. 2010, čj. 9 As 1/2010-58).
36. Soud však v projednávané věci neshledal, že by nastala situace, kdy by skutkový stav nebylo možné zjistit bez důvodných pochybností. Jak bylo uvedeno výše, příkazový blok obsahuje nejen popis místa a času spáchání přestupku, ale i údaj o tom, že žalobce „ohrozil účastníka při přejíždění z pruhu do pruhu“, a označení dopravních značek, které porušil. V příkazovém bloku jsou rovněž vymezena ustanovení zakládající povinnosti účastníků silničního provozu, která žalobce porušil, a právní kvalifikace podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Z těchto údajů vyplývá, že žalobci byla uložena pokuta za přestupek spočívající jednak v nerespektování dopravního značení, jednak v ohrožení jiného řidiče při přejíždění s vozidlem z jednoho jízdního pruhu do druhého.
37. Žalobce tvrdí, že popis skutku umožňuje dvě rovnocenné interpretace – buď došlo k ohrožení účastníka při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého, nebo k ohrožení po přejetí do přilehlého jízdního pruhu z místa, kam je zakázáno vjíždět. Soud tento závěr nesdílí. Z obsahu příkazového bloku je jednoznačně zřejmé, že správní orgán postihoval jednání spočívající jednak v nerespektování dopravního značení (dopravních značek č. V 9a a V 13), jednak v ohrožení jiného řidiče při přejíždění s vozidlem z jednoho jízdního pruhu do druhého. Bodové hodnocení pak bylo žalobci zaznamenáno pouze za ohrožení jiného řidiče při přejíždění s vozidlem z jednoho jízdního pruhu do druhého, nikoli za nedodržení dopravního značení, které samo o sobě bodové hodnocení nezakládá.
38. Soud proto uzavírá, že v daném případě neexistují dvě rovnocenné interpretace skutku, které by zakládaly důvodné pochybnosti o tom, jakého jednání se žalobce dopustil. Zásada *in dubio pro reo* se proto neuplatní. Skutkový stav byl z podkladů zjištěn dostatečně určitě a jednoznačně.
39. Námitka žalobce o porušení zásady *in dubio pro reo* tedy není důvodná.

Závěr a náklady řízení

40. Žaloba není důvodná, proto ji soud výrokem I. zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
41. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovanému, který byl ve věci plně úspěšný, jejich náhradu nepřiznal. Nevznikly mu totiž žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. března 2026

Mgr. Marek Bedřich
předseda senátu